

SADRŽAJ

Nekonsolidirane suburbane zone grada sadržaj su predprogramskih urbanih studija unutar Radionice Urbanizam 3. Rad se odvija u okviru istraživačkih projekata, individualnih analiza te rada u grupi za projekt. Rad prati kontinuirano praćenje predavanja i diskusija pomoću dnevnika čitanja. Bilješke i citati zadane literature izvori su za esej o planerskom pristupu. Plan i program predavanja i vježbi, terminski plan rada, popis obvezne literature – urbanistička čitanka, popis teorijskih članaka kojeg student bira i prezentira, zatim preporučena literatura iz fakultetske knjižnice nalaze se na web stranicama fakulteta www.gradst.hr > ustroj fakulteta > katedre > urbanizam > diplomski studij arhitekture > urbanistička radionica 3.

Rezultati rada su: Knjiga 1 – Analitički ulazni podaci te Knjiga 2 – Eseji i projekti

CILJ

Cilj radionice je kompleksno prići problemu sveprisutnog suburbanog širenja preko granica sve upitnijeg konsolidiranog urbaniteta. Stoga je težište na iznalaženju urbanih strategija, metoda i alata, koji se temelje na kritičkom promatranju pojavnosti, i koji mogu kreativno spojiti stalne društvene mijene i dinamički planerski proces.

RADIONICA URBANIZAM 3 PREDPROGRAMSKE URBANE STUDIJE NEKONSOLIDIRANE SUBURBANE ZONE 8 ECTS bodova / pon. 9-15 / C7

LOKACIJA

Priobalna zona Split-Stobreč je zona *na čekanju*. Planirano širenje grada, koje se odvijalo prema istoku, ovu je zonu zaobilazilo, no neplanska, ali i nepovezana (slučaj Žnjan) planska izgradnja je neumitno napadaju i s istoka i sa zapada.

Smještena uz more i južno od jake prometne ceste (magistrale) ostala je većim dijelom pod platenicima u kojima se tradicionalno sadi voće i cvijeće. Izvanredno atraktivna zona, upravo zbog svoje iznimne vrijednosti ostaje neizgrađena.

Kako ovu zonu privesti u urbanu matricu grada a da sačuvamo sve potencijalne vrijednosti koje tu već postoje.

Cilj je doći do provedivih i održivih strateških planova, otvorenih za izazove društvenih promjena.

Uključivanjem kreativnosti, te svijesti o transformaciji žive urbane forme, cilj je urbanim dizajnom postići dinamičko projektiranje koje nastoji rehabilitirati postojeće neodređene prostore u i oko uređenih urbanih zona, povećati vrijednost takvih zona i privesti ih u kulturnu matricu grada.

NAČELA

Istraživanja se temelje na načelima - za planiranje višeznačno (ne)određenog prostora - za planiranje kojemu je suputnik vrijeme, jer planirana i slučajna događanja, građenja i rušenja određuju oblik grada i njegovu raznolikost - za planiranje koje istražuje fenomen arhitektonske komunikacije koja generira aktivnosti koje u konačnici mogu stvoriti izvanrednu arhitektonsku pojavnost - za složenost tipologije koja može osigurati kulturu recikliranja sadržaja a da se matrica grada ne raspadne

Prof.dr.sc. Ivana Šverko
Gost prof. Dražen Pejković
Gost prof. mr.sc. Gojko Berlangi
Asist. Ivana Vlaić

ISTRAŽIVAČKO POLAZIŠTE

Ako je sjena dvodimenzionalna slika trodimenzionalnosti onda je trodimenzionalnost slika n-dimenzionalnosti, Ivana Šverko

Inclusion means the way in which the common matrix comes out from the nature of its particular parts. By inclusion we can put together diversities. The richness of urban form is complex and comes out from the diversity and particularity of its layers. Therefore the diversity is to be considered as a value that enriches the overall spiritual heritage of such overlapping matrixes. (Ivana Šverko)
Stoga planiranje držimo složenim procesom istraživanja i pružanja smjernica za strateški održivi razvoj društva na temelju indikatora koji bi trebali voditi ka: održivoj urbanoj ekonomiji - rad i bogatstvo; održivoj društvenoj strukturi - socijalna koherentnost i solidarnost; održivosti i dostojanstvu stanovanja - krov nad glavom; održivosti okoliša - stabilni eko sustav; kvaliteti urbanog života - kultura grada; sudjelovanju u odlučivanju - uključivost. Sudjelovanje u odlučivanju krije opasnost poštivanja želja određene ili određenih grupa korisnika, *however, on the other hand we should go beyond their expectations. We should be careful not to end up with long rows of suburban houses. (Juan A. Alayo)*

Prostor nam je dan kao skup indikatora povezanih za fizičko stanje i određenu zakonsku regulative. David Harvey drži da je idealan javni prostor prostor u stalnom sukobu, gdje se sukobi stalno rješavaju i opet pretvaraju u sukob te da na naše vrijeme možemo gledati *as the mirror of mirrors, cracks in the mirrors, fusions at the edges, a creative expression of postmodern sensibility as the "mimetic of something"- the something being the fragmentation, ephemerality, and collage and the opposite: faced with the fragmentation, ephemerality, and collage, people reach out for "personal or collective identity, the search for secure moorings in a shifting world."* Stoga "promjenjivost i nesigurnost" nisu uzroci već posljedice kulturne i psihološke nestabilnosti, situacije koju tek treba identificirati. Ali u vremenu fragmentacije i ekonomske nesigurnosti *the desire for stable values leads to a heightened emphasis upon the authority of basic institutions, "a kind of neo-conservatism"*. To, dalje, vodi ka čvrstoj institucionalizaciji, povratku u tradicionalno planiranje, gdje se planovima planira razvoj. Posljedica je nužno reduciranje planiranja na poznate, često nedovoljne, aspekte života, okamenjene mitove u kojima se na koncu nitko ne osjeća zadovoljno. (vidi cjeloviti tekst na <http://www.gradst.hr>)

